

مکاتب کانگریسی افغانستان بیشتر برای جنگ اند؛ نه برای تعلیم!

(ترجمه)

امریکا ادعا می کند که بعد از سقوط رژیم طالبان نظام تعلیمی، در افغانستان بی نهایت پیشرفت کرده است. آن ها ساخت و ساز و بازسازی برخی از مکاتب و فراهم کردن زمینه ی تحصیل برای یک درصد از دختران را به عنوان بزرگ ترین موفقیت خود بعد از استعمار تلقی می کنند؛ اما با مروری کوتاه به نظام تعلیم و تربیه در این کشور جنگ زده، درخواهیم یافت که این پیشرفتی که آن ها می گویند صرف یک توهم و خیال است.

افغانستان حالا هم یکی از ممالکی است که بسیاری از کودکانی که واجد شرایط مکتب رفتن هستند؛ به مکتب دست رسی ندارند. طبق تحقیق صندوق کودکان سازمان ملل متحد (UNICEF) ۴۰ درصد از کودکان افغانستان شامل مکتب نیستند. انستیتیوت گزارش جنگ و صلح (IWPR) در یک گزارش گفته که: «به دلیلی بیشتر اطفال افغان از تعلیم باز می مانند که به کارهایی شاقه مشغول اند تا خانواده های خود را از لحاظ اقتصادی حمایت کنند. در این کشور حدود ۳۱ درصد از کودکان نان آور خانه بوده و به طور غیر قانونی به کارهایی شاقه مشغول اند؛ طور مثال: ۱۵۰ هزار طفل در ننگرهار که واجد شرایط رفتن به مکتب می باشند، به دلایل فقر و دیگر مشکلات ناشی از جنگ، از تعلیم باز مانده اند.»

به دلیل ناامنی، صدها مکتب بسته شده و ۶۵ درصد زیر آسمان باز به تعلیم خود ادامه می دهند. علاوه بر این، به اساس یک تحقیق در ۳۴ ولایت افغانستان ۷۸۰ مکتب بسته شده است. وزارت معارف افغانستان ادعا می کند که تنها یک سوم از این مکاتب به دلیل فاصله بین قریه ها بسته است، و این امر را بزرگ ترین مشکل عنوان می کند. چون این فاصله ها بسیار طولانی بوده و رفتن به مکتب در مسیر های طولانی برای دختران جوان و اطفال خورد سن خطرناک است. و این مشکل را بیشتر در ولایت غور متبازر ساخته می گویند: در این ولایت تنها ۲۹ درصد از مردم در ۵ کیلومتری یک مکتب ابتدایی زنده گی می کنند و صرف ۲۸ درصد از اطفال، بین سنین ۶ و ۱۳ سال در مکتب ثبت می باشند. این خود فساد است که در دیگر مناطق روستایی افغانستان نیز موجود است.

ریاست معارف هلمند گزارش می دهد که: «از جمله ۴۵۴ مکتب موجود در هلمند، ۱۰۴ مکتب آن در سه-چهار سال اخیر مسدود و ۶۹ مکتب دیگر به دلیل وضع بد امنیتی تخریب گردیده است. در این ولایت به تعداد ۱۲۹ هزار و پنجصد تن دانش آموز ثبت نام بوده که به تعداد ۵۱ هزار و یکصد و شصت و هفت تن آن ها دختران می باشند. در ولایت زابل ۶۰ درصد از اطفال بنا به نبود امنیت، توانایی رفتن به مکتب را ندارند و بیشترین صدمه در عرصه تعلیم به مناطقی؛ چون: ده چوپان، شاه جوی، ارغنداب شمالی و شینکی رسیده است.»

در ولایت ارزگان از سال ۲۰۱۲م تا امروز ۶۰ مکتب از میان ۲۹۲ مکتب، مسدود می باشد. در ولایت فراه نیز از جمله ۳۶۷ مکتب ۵۴ مکتب آن بسته می باشد. رفتن به مکتب در ولایات تخار، بغلان، سرپل، ننگرهار، پروان، کندز و بدخشان به یک آرزو می ماند. بر علاوه، نیروهای امنیتی کشور از مکاتب کانکریتی که تعمیر آن مقاوم بوده و برای تعلیم اعمار گردیده، به حیث پایگاه نظامی در جنگ علیه طالبان استفاده می کنند.

بنابر گزارش مامور تحقیقاتی در اپریل سال ۲۰۱۶م، نیروهای امنیتی از ۱۲ مکتب در ولایت بغلان به هدف نظامی استفاده شده است. استفاده از مکاتب به عنوان پایگاه امنیتی امکان حملات بر مکاتب را بسیار بالا برده و جان معلمین و شاگردان را به خطر رو برو ساخته است. وضعیت ظاهری تعلیم در افغانستان، واقعیت بحران تعلیمی در این کشور را به خوبی آشکار می سازد. هزاران مکتب در افغانستان موجود است که شاگردان آن درس را در زیر خیمه ها و یا آسمان باز می آموزند. حتی در پایتخت-کابل- نیز از جمله ۲۷۳ مکتب ۸۱ مکتب آن صنف های درسی منظم ندارند و از عمارت هایی موقتی استفاده می نمایند.

هم چنان در ولایت کندز نیمی از مکاتب تعمیر نداشته و در ولایت تخار هم وضعیت مکاتب به مراتب از ولایت کندز بدتر است. از ۴۵۸ مکتب موجود در ولایت قندهار، ۲۷۴ مکتب تعمیر ندارند. در ولایت سرپل تنها ۹۷ مکتب یک سقف بدون همه امکانات دارند. به اساس گزارش اداره ی بازسازی افغانستان یا سیگار: «زیادتر مکاتبی که از طرف ایالات متحده امریکا در ولایت هرات ساخته شده است، نیازها اساسی؛ مانند: برق و آب پاک آشامیدنی ندارند و در کل کمبودی هایی زیاد دارند که تدریس را مشکل می سازد.»

موضوع مهم دیگر این است که سطح تعلیم زنان و دختران افغان بسیار پایین بوده و تنها ۱۴ درصد از آن ها سواد دارند که این پایین ترین سطح تعلیمی در جهان است. به گزارش یونسکو: «۹۰ درصد از زنان افغان در روستاها بی سواد اند.» بر علاوه این همه، پرداخت فیس بالا برای تعلیم دختران از طرف خانواده ها، از جمله مانع دیگری است که آن ها نمی توانند به تعلیم خویش ادامه دهند. نبود امنیت، نظافت محل تدریس، صنوف جداگانه و کمبود معلمین از جمله موانع فرا روی تعلیم دختران است.

وزارت معارف افغانستان می گوید: «بسیاری از دختران مکتب را شروع نموده، ولی در نیمه راه می کنند.» گزارش یونسکو حاکی از آن است که: «در سال ۲۰۱۳م، تقریباً ۱۷ هزار متعلم افغان بیرون از کشور که ۹۰۳۳ تن در ایران، ۲۳۳۰ تن در هندوستان، ۸ درصد تن در ترکیه، ۱۲۲۶ تن در عربستان سعودی و ۴۲۸ تن در امریکا مشغول تحصیل اند.»

عامل اصلی این همه بحران و مصیبت، رهبران غرب می باشند؛ زیرا آن ها وانمود می کنند که حمایت کننده مردم افغانستان هستند؛ اما واقعیت این است که اهداف استعماری خود را پیاده می کنند. این استعمارگران، جوانان را در یک سردرگمی تعلیمی قرار داده و به آن ها وعده و امید خالی و پوچ می دهند، امیدی که هرگز آن ها را به سر منزل مقصود نمی رسانند. دولت فاسد نیز تلاش برای پنهان کردن این همه مشکلات می کند و چنین تظاهر می نماید که گویا حضور این استعمارگران به خاطر تقویت و آبادی نظام تعلیمی می باشد.

یگانه راه حلی که جوانان را به یک نظام درست و با کیفیت تعلیمی می رساند، نظام تعلیمی زیر سقف دولت خلافت است که تعلیم را حق اساسی هر شخص می داند. خلافت یک هدف خاص را از طریق تعلیم پیگیری می کند که آن عبارت از به وجود آوردن شخصیت های قوی اسلامی است. چون آن ها اجازه نمی دهند که هیچ موضوعی و مسأله ای داخل نظام تعلیمی اسلام شود که به نقص اساس دولت خلافت و شخصیت سازی اطفال مسلمان صدمه رساند. به این ترتیب احیای دوباره ی خلافت یک تکلیف بر همه مسلمانان است که می تواند تنها نظام تعلیمی اسلامی باشد.

واقعیت نظام تعلیمی افغانستان این را واضح می سازد که نهضت امت تنها از طریق دین مقدس اسلام میسر است، نه از طریق استعمارگران و نظام استعماری شان.

چنان چه الله سبحانه و تعالی در مورد می فرماید:

(أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَفْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ)

[توبه : ۱۰۹]

آیا کسی بهتر است که اساس آن را پر هیزگاری از الله سبحانه و تعالی و خشنودی او تشکیل می دهد، یا کسی که اساس آن بر کنار پرتگاه سستی بنا شده که ناگهان در آتش دوزخ فرو می ریزد. و الله سبحانه و تعالی گروه ستمگر را هدایت نمی کند.

نوشته شده برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

امانه عابد

27 جمادی الاول 1438 هـ.ق

24 فبروری 2017 م